

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola I. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis, Danieli Tossano Academ.
Heidelb. Professori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

IVSTI BARONII
VETERACASTRENSIS
EPISTOLARVM SA-
CRARVM
LIBER III.

EPISTOLA I.

IVSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis, Danieli Tossano Academ.
Heidelb. Professori.

*Anteuerit
bas & sequē
tes literas
infelix Tos-
sani mors.
Itaque cōse-
transmitti
non potue-
runt, quia
tamen vere
scripta, o-
mnino hic
inferenda
videbantur*

VID mihi tecum est? *Tossane.*
Imo verò, quid tibi mecum
est? Adeonè furiae haereticae
mentem tuam exagitarunt,
vt cum pro ingenii mei tran-
quillitate, extra causam quae publice propo-
sita est, nullo vel minimo à me verbulo la-
cessitus, irritatus aut provocatus fueris: ta-
men ex quo ruptis & derelictis pestilentif-
simis laqueis vestris, Catholicae Ecclesiae
gremio, serio pietatis affectu, nulla fraude
aut simulatione me condidi: tu tamen (vt
audio) partim pro concione, partim pro le-
ctione, partim denique, quas ipse vidi, litte-
ris nullum mei traducendi, mei calumni-
andi, mei proscribendi, grauissimis deniq;
iniu-

iniuriis & contumeliis lacerandi finem facere queas? An ita constitutum habes, ut in obuium quemque arietandum tibi putes, qui vel Catholicus sit, vel Catholicus fiat, Pontificemque Romanum, supremum militantis Ecclesiæ caput, iure consuetudineque maiorum veneretur? Næ si tu hoc animo es, miserum te! miseram conditionem tuam! Franges citius caput, cum omnibus manipularibus tuis, quam nobis vel minimum plagæ signum impresseris. Hic enim ^a *Isai. 28. 16*
lapis ille angularis, probatus, pretiosus, in fundamento fundatus: super quem qui corruerit, confringetur; super quem verò lapis ceciderit, conteret eum. Et quemadmodum ^b Magnus *h. Epist. ad Episc. Viennens. pronunt.*
 LEO scribit. *Quisquis huic Sedi principatum existimat denegandum, illius quidem nullo modo potest minuere dignitatem. sed inflatus spiritu superbia semetipsum in inferna demergit.* Profectò miramur, & ridemus impotentem iram vestram & *Ingentes angusto in pectore ventos.* Sed ut dicere cœperã quid tibi mecū est? *Tossane.* Vtrū forte cum symmictis tuis tantum causæ vestræ, illius perquam ruinosa præsidium in me collocaueratis, ut nunc spe falsi, expectationeque deiecti, tantos passim in omnium oculis motus tumultusque cieatis? Equidem imprudentes facitis, ut cum nocere cupiatis, emolumentum multum afferatis rebus meis, Catholicis-

O que

que nostris persuadeatis, non vulgare vos
in me amisso damnum fecisse. Quod sanè
ita à vobis beneficium accipio, vt eo me
haud molestè etiam cariturum profitear.
Sin (quod pudore dicere cogimini) nil neq;
in me ingenii, neque doctrinæ, neque opis
aut spei singularis fuit, quid frustra tumultuamini amentes? quid aulas, curias, templa, Scholas, compita, mensas rabiosis conuiciis impletis, meque homunculum vnum, tanquam nullum, tantopere amissum doletis? Leuis iactura, leuiter ferenda est. Nec quandiu vester fui, hunc denegerem in vobis animum animaduerti. Videbamini lenes, videbamini patientes, magno interdum animo accepta etiam damna contemnentis. At nunc in me quid? Planè in contrarium versi, totos vos abiectionissimis affectibus mancipastis, iræ, inuidiæ, odio, maleuolentiæ, calumniis, obtreptionibus, mendaciis, & pluribus huiusmodi malignis præfidiis aliis, quibus tabe luridos animos vestros sæpiusculè cõsolari videmini. Negabit is scio. Sed res in procinctu est. Non solum prima die, qua à vobis digressus sum, vt & cæteris huc vsque consecutis fermè omnibus, infausta illa *Predicantium* soboles, hinc inde per vrbes & villulas sine Musis & gratiis infesto sydere grassans, miserisque popellis sub tristissimo animarum
lato-

latrocino, sub impurissimo humanarum argutiarum fermento, sub frigidissima quantulacunque pietatis larua, repurgatum Dei verbum, reformatum Euangelium venditans: quam potuit acerbissime nomen meum, famam, ingenium, consilia, conscientiam, & quicquid homo sacri habere potest, perstrinxit, clamoribusque suis cœlos & terras, superos inferos, catholicos hæreticos ita repleuit, vt nunc omnium quasi aures hac sola voce tintiant, *Veteracastrensis Apostata est, Veteracastrensis Baalis mancipium est, auro redemptus, ambitione deceptus.* Verum & tu, *Tossane*, tam belli duxque caputq; gregis, manifestariis huiusmodi fraterculorum tuorum telis & machinis haud contentus, tandem etiam ad insidias & stragemata confugiendum duxisti. Ratusque nullam aptiorem mei opprimendi viam esse, quam confectis illis mendaciorum nebulis præ veritatis sole confestim semper liquefcentibus & pereuntibus) litterarum mearum, quas me sæpe in urbem dare aduerteras, secretis peruolutatis, dignam calumniæ ansam expiscari: vno tempore (heu scelus!) integrum fasciculum *Romam* destinatum contra omnem honestatem ac pietatem contra omnia gentium & naturæ. Iura interceptisti, resignasti, legisti, propalasti, ac ne quam cupiditati tuæ fraudem face-

res, iniurasti, glossematis impiis aspersisti, *Aschaffenburgum* vt faculam incendii mei ad manus Ill^{mi} Archiepiscopi nostri transmisti, aut saltem isthac omnia perpetrantibus opem, operam, consensum præbui-
sti. Quo super immani facinore, non dicam Theologo, sed libero homine longè indignissimo, cum nuper tibi dicam scriberet Reuerendus & doctissimus Societatis IESV Theologus, *Nicolaus Serarius*, eiusdem mecum iniuriæ tuæ particeps, adeò nihil habuisti, quo te illiberalis culpæ purgares, vt etiam alligares grauius, noxiamque noxiæ adderes. Mea præsertim ex parte, qui cum neque scripsissem ad te, neque (quo minus camino oleum suffunderem) meo erga te Iure vti decreuissem, adeò tamen in omnibus Epistolæ tuæ partibus (quam hoc ipso mihi die legendam *Serarius* noster mihi) abs te inhumaniter, mendaciter, ac calumniosè notatus, verberatus, ac flagellatus sum, vt si vel *Zenone* sim modestior, tamen isthac petulantia tua me excitare, linguamque ad iustissimam defensionem laxare queat. Nec tamen de ipso interceptarum litterarū crimine quicquam dicere decreui. Dixit satis & abunde *Serarius*, dicetque (vt intelligo) pluribus. De tuis tantum in me conuiciis dicam, ostendamque vel rustica nimis simplicitate te esse, si me talem esse

esse opinere, qualem me alii tibi fingunt: vel deplorata nimis malitia, si sciens volensque ipse innocentem tam mendacibus calumniis infectere.

Ac primum quod maturè satis à linea transsiliens, cum tibi nominis tui defendèdi incumberet necessitas, id est cum gravissimum interceptarum litterarum crimen à capite tuo, propulsare deberes, missa defensione tua in nomen meum incurris, petulanterque scurratus, ludos ac iocos facis: quid aliud facis, malignissime hæretice: quàm quod omnibus manifestum inundantis liuoris tui, imo exuberantis stultitiæ & impietatis argumentū ante oculos ponis? Qui si iustam aliquā mei infectādi, aut culpandi rationem apud te inuenisses, nunquam profectò ad hanc tam futilem atque insulsam ludificandi nominis aleam confugisses. Quæ tamen, si verè rem putabis, non me magis quàm impium illum sectæ vestræ principem, Stigmatiam Nouiodunensem tangis, cuius cum manibus ego quoque te commisisse satis habebo. Nam me quod attinet, expecta: Breui hanc quoque tibi ludiam tollam, nomenque cum re

abdicabo, vt non voce magis quàm corde ab impia Societate vestra videar quàm re-
 motissimus. Atque hanc mihi potestatem Pontifex Maxi.^d Imperator, Leges, te tuis-
 que

*Vide sup
 pralsb 2 E-
 pist. 9.
 d Dioclet.
 Eg Ma im.
 l. Enc. C de
 mutat. no-
 minis.*

que omnibus inuitis ac contra stendenti-
 bus concedunt. De IUSTI verò appellatione
 quid etiam ringeris? an ea tibi trabs in ocu-
 lo? At ego tibi DANIELEM non inuideo,
 quid tu igitur mihi IUSTVM? Annis abhinc
 triginta ad sacrum Baptismi fontem id no-
 minis à Clarissimo *Marpurgensis Academia*
Professore D. IUSTO VIETORE accipi-
 toto ætatis tempore, puer, adolescens, iu-
 uenis, in Scholis & Academiis, priuatim &
 publicè, sine cuiusquam molestia aut con-
 tradictione vsurpauit: nec aliud album Aca-
 demix vestræ, aut, quam vocant, *Sapientia*,
 testabitur: haud aliud publicæ *sub te ipso*
Præside disputatæ iam pridem & *THESES*:
 haud aliud denique continuus Parentum,
 Præceptorum, fratrum, condiscipulorum,
 vsus. Cui quod tu vnus post tot annorum
 lustra inuide nunc reniti vis, vide quàm
 stultè, quàm petulanter ac malignè facias,
 quàm euidentis exulcerati tui in me animi,
 acerbissimæ tuæ in me voluntaris testimo-
 nium publicè relinquis.

Sed de primo capite satis. Ad alterum
 venio, vbi *meis* ais *suggestionibus D. Serari-*
um FORTE ad scribendum tibi incitatum fuis-
se. Benè addis *forte.* Forte n. non sic fuit, neq;
 sic fuit: q̄ optima conscientia testari possū:
 sanctèque tibi affirmo, me planè in scio lit-
 teras ab eo ad te exaratas, easq; demum po-
 stea-

g Anno
1572. Nonis
circiter
Martis.

f Anno
1592. 11.
Martii.
g De ratio-
ne Inda-
ganda &
cognosc. Ve-
ritatis. ex
Iohan. 7. &
17. 18.

steaquam transmissæ fuerunt, mihi visas le-
 etasque fuisse. Itaque planè fefellit te suspi-
 cio tua. Quaquam si maximè hortatu
 meo hæcad te Exprobratiuncula deuolaf-
 set, quid ab officio alienum fecissem, qui
 non minus grauitè ac *Serarius*, imò verò
 grauius atque enormius à te læsus eram?
 Numquid tibi leuius proditarum littera-
 rum crimen videtur, quàm vt exprobatio-
 nis ferula castigari debeat? Aut tu is es, què
 nemo nostrum seuerioribus interpella-
 re litteris debeat? Maximè, inquis: quia ego
 (ita enim porro addis) *ingratus, imò ingra-
 tissimus Palatini Principis alumnus & cliens.*
 Deum immortalem quid audio? Ego Ingra-
 tus? Equidem crimen illud vehementer
 horresco, *Tossane*: quod priscis olim sapi-
 entibus tanti fuisse video, vt Cicero^h nihil
 non mali in eo inesse statuatur. Etⁱ *Hippocratidas*
 Satrapæ Carix, qui per litteras significabat,
 Lacedæmonium quendam conscium infi-
 diarum sibi structarum, eas reticuisse, quæ-
 rebatque, quid de eo statuendum putaret,
 in hunc modum rescripsit. *Si magno eum a-
 liquo affecisti beneficio, INTERFICE. Sin verò,
 ditione tua EIICE, hominem ob timiditatem
 ad virtutem ineptum.* Quamobrem igitur
 tu me tam infamis culpæ reum agis? *Tossa-
 ne.* An quia *Palatini Electoris* in me benefi-
 cia non agnosco neq; profiteor? At tu falle-

*h Lib. 2. ad
 Attic.
 i Plutarch.
 in Apoph.
 Lacor.*

ris manifestè: profiteor libenter, prædico, ac plus etiam laudibus istius Principis vndiquaque commodavi, quam tot ignavialumnorum greges, quos magno quotannis sumptu vix æri campano, aut rusticanis Musis, aut si felicissimi sunt, vmbonibus declamatoriis pares effici videas. Et tamen hi gratissimi sunt, ego ingrattissimus. Quamobrem? Quia vitam moresq; Principis vsquam perstrinxi? Non feci, *Tossane*, neq; vnquam facere animum induxi; quin tibi potius tuique similibus pro concione sæpissimè in Celsitudinem eius acerbius inuectis, grauter indignatus sum, quos affectibus magis & priuata cupiditate, quam publicis commodis duci videbam. Qui nisi Principis bonitate tolerati fuissetis, video quam mercedem reportare debuissetis. Et vos tamen gratissimi, ego ingrattissimus. Quamobrem? An quia sumptus stipendii non refundo? At tu nimium iniquus es alienorum debitorum exactor. Quis te quæstorem constituit, vt sumptus à me reposceres? Alius hæ curæ curiæ sunt, non cathedræ tuæ, quam si pro officio diligenter curares, non toties à studiosis disputans ridereris. Sed tamen ne hæc *πλυπεία* *μοσίνη* quæ omnibus fermè *Prædicantibus* instar fatalis scabiei adhæret, vt altero pede suggestum, altero tribunal premere gestiant,

ant, cor fortè tibi exedat, scito vnum quin-
 quennium integri à me nouennii fidelissi-
 me gestis muneribus quasi duplo compen-
 satum: scito Bibliothecam insuper meam,
 non quidem auream, sed nec triobolarem
 in vim (quod aiunt) plenioris compensati-
 onis Heidelbergensia adhuc claustra per-
 peti. Quid igitur habes, quo me vel mini-
 mæ ingratitude conuincas? *Tossane*. An
 quia abiecto *Caluinismo*, Catholicam fi-
 dem amplexatus, non solum *Palatinatui*
 operam meam subtraxi, sed & ^k *qua an-* *Gal. 2. 18.*
tea adificari, destruo; id est publicis libel-
 lis doctrinam & fidem meam pristinam re-
 tracto, omnes simplicitate à me seductos, à
 deuis vestris ac præcipitiis reuoco, vestram
 authoritatem minorem, numerum disci-
 pulorum vestrorum breuiorem efficio?
 Scilicet hæc est illa scelerata mea in *Palati-*
natum ingratitude: quam omnes mihi san-
 cti gratulantur, quam pietas suadet, quam
 utilitas denique vestra comprobatur. Nam vt
 verbis S. Pauli dicam: ¹ *Si ego vobis spiritua-* *1. Cor. 9. 11.*
lia semino, magnum est si quondam corporalia
vestra messui. Nonne hac ingratitude
 Christus & Apostoli Iudæos, Augustinus
 Manichæos, Sancti Martyres totum mun-
 dum prosequuti sunt, vt à quibus ipsi hor-
 deo pasti essent, Ambrosia veritatis satura-
 rent, à quibus aqua potionati, nectare salu-

tis inebriarent, à quibus linteis tecti, balte-
 is vitæ æternæ cingerent? O gratissimam
 ingratitude! quam si tu *Tossane* non in-
 telligis, sine nos intelligamus, atque impe-
 ritis opprobriis tuis necessitatē summam,
 vtilitatem maximam nostræ tuæq; salutis
 præferamus. Rectè *Cato* quondam, incu-
 fantibus multis *P. Sulpitij* ingratitude,
 quod se illi optimè merito opposuisset cō-
 petitorem: *Minimè* inquit *miradum, si quod*
quis maximum bonum ducit, id alteri conce-
dere nolit. Responsurus idem proculdubio
 pro me, si hanc *Tossani* cauillationem inau-
 diisset: minimè in simulandum me ingra-
 tudinis, cum quod bonum maximum du-
 cā, Catholicæ fidei vnitatem, nutritiis me-
 is affatim rependere cupiam. Vtinam uti-
 nam tu *Tossane*, tuæq; factionis plures alii,
 non solum principibus vestris, sed Catholi-
 co in primis Imperatori, sub cuius alis
 tanquam sub scuto ab exterorum hostium
 incursionibus tuti latetis: Ipsi etiam Roma-
 næ Ecclesiæ, à qua Scripturam, Sacramenta,
 atq; omnia pietatis insignia, adde etiam om-
 nis doctrinæ præsidia accepistis, gratam
 hanc ἀντιπελαργίαν referretis, ac benefi-
 cia beneficiis, præsidia præsidiiis, amorem
 amore, collectam collecta, studium studio,
 vigilantiam vigilantia compensaretis, quā
 suauem ac beatam vtrinque vitam ductu-
 ri, quam

ri, quam forti ac terribili rem Christianam
 vallo breui aduersus barbaros cincturi es-
 femus. Sed nimirum vos *Athenienses* illi, qui ^{m Plutar.}
 (vt^m *Themistocles* aiebat) ^{in Apoph.} quoties tempestas
 ingruit, sub *Platanum* nostram confugitis:
 quoties serenitas redit, eam vellitis, ac discer-
 pitis. Vos *Marcellus* ille, de quoⁿ *Pom-* ^{n Ibid.}
peius: Non te pudet inquit illi maledicere, cu-
 ius beneficio ex muto factus es facundus, ex fa-
 melico eo productus, vt vomitum iam tenere
 non possis.

Sed iam dudum me vocat *PAREVS* vester,
Tossane: quem inspecto litterarum mearum
 fasciculo questum esse ais, mala me fide descri-
 ptam suam epistolam, mutilatam nimirum,
Romam mittere voluisse. Bona tua venia di-
 cam, non credo, si bene *Pareum* noui. Ro-
 tundior est, quam qui impudenter ita præ-
 uaricari audeat. Si tamen dixit, en quæ fides
 vestra, quæ constantia, in re tam manifesta
 inficiari verum? An non cogitat, superesse
 suum apud me authographum? superesse
 etiam exscriptorem? Quod si igitur perti-
 nax est, en offero vobis conditionem, vt
 quemadmodum mearum ad curiam Romanam
 ita etiam *Parei* ad me literarum bona fide de-
 scriptum huc exemplar mittatis: quot tum
 apices ab autographo deprehensi fuerint
 aberrare, tot ego me digitis mulctandum
 interpono. Sed video quid sit: pudet homi-
 nem

nem infirmi sui tenuisque in me apparatus,
Sed quid istud ad me? vtrum mea propter-
ea fides indiscrimen vocari debuit? Non e-
go sum ille *Cornelianus* litterarum interpo-
lator, qui excisis nervis atque ossibus alie-
norum scriptorum, *σκελετούμα* tantum
celebribus viris submittere cogitem. Absit.
Quin si putat *Pareus*, nunc minus in suis
quam oportuit, scriptum esse, sciat ab initio
Pareum minus quam oportebat, scripsisse.

Venio ad palmarium Epistolæ tuæ con-
uitium, *Tossane*: quod cum in prima vobis
lingua hæere soleat, miror à te tam diu re-
ticeri potuisse. Ais, *facile patere ex Epistolis
meis, quid quæram apud Catholicos, nempe o-
pes & honores sub diuite Papa, quæ omnia sub
paupere Christo obtinere apud vos ex animi
sententia non potuerim. Ehem grande telum
ad prosternendam omnem fortunam me-
am! iam Moguntinenses sciunt, auarum me
& ambitiosum, quem antea pium & religio-
sum credebant. Utinam tacuisses Tossane
verbum hoc, felicius mea rota curreret.
Nugæ putidissimæ! quid habetis calumni-
atores amplius, quod mihi meique simili-
bus deinceps obiectetis? Verus hæc calu-
mnia est, toties *Augustino*, toties *Staphylo*,
toties *Wicelio*, *Pistorio*, alijsq; præstantissi-
mis viris ex *o Pre* vestro digressis, ita men-
daciter opposita, vt diabolum ipsum eius
pude-*

o Gen. 11. 31.

pudere nunc arbitrer. Sed dic mihi quæso, *Tossane*, quibus argumentis aucupium tibi meum inoluit? *Ex Epistolis inquis, meis.* Quamobrem vero? Quia nunc pro familia liberisq; sollicitus sum, nunc certam habitandi stationem quæro, nunc munus salariumq; annuum affecto, nunc in omnibus Pontificis, Cardinalium, Principum opem imploro. Atqui hanc curam ego pietatis esse didiceram non *πλεονεξίας*; Paulo disertè astipulante: ^{p. 1. Tim. 3.} *Si quis suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior.* Et alibi. ^{1. Cor. 13. 14.} *Non debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filiis.* Quid ergo nunc *Tossane*? Vestrum ne quisquam ^{1. Cor. 9. 7.} *suis militat stipendijs*? Tu ne omnem familiæ tuæ abiecisti sollicitudinē? Imo vero omnes infatiabili augendorum atque amplificandorum stipendiorum cupiditate laboratis: quæsturam, Senatam, Principem dies noctesque precibus & literis sollicitatis: quibus aliqua pinguioris culinæ opportunitas, patula manu, ringēte ore alienis semper ollis ac penarijs inhiatis, nec magis tamen inexplebilē vestram sitim satiatis, quam infelix ille

^s *Tantalus à labris sitiens fugientia captans* ^{Horat. li. 2. serm. Satyra 1.}
Flumina.

Ego verò, absit invidia verbo, etsi quam debeo familiæ libenter curam impendo: ita
 me

me temperanter tamen haftenus gessi, ut quotquot me norunt, libenter meum faciant illud S. Augustini. ^{Epist. 237.} *Voluit Deus ostendere ad Castor.* per fratrem tuum inimicis Ecclesiae, esse in visceribus Christi eius, qui non sua quarant, sed quae Christi. Verum utcunque sit, suspicamini quod libet, calumniamini quantum licet vnicam oppono vobis coram Deo & Angelis mundissimam conscientiam, quam suo tempore Iustus Iudex omnibus caeli terraeque oculis, mea maior gloria, vestra maiori ignominia patefacturus est. Sed quid est, quod me ista, quae vocat, honorum atque opum irritamenta apud vos impetrare non potuisse garris? *Tossane.* Cur enim uero non potui? An non virtuti ac diligentiae aequae atque alij operam dabam? An non Patronos habebam impensè fauentes? Qui quanto nunc mei odio flagrant, tanto pridem meas fortunas studio prosequerantur, nec leuissimum promissorum authores erant. Si nescis, quare: si scis, tace, ne ita liquidò tabentem animum tuum prodas. Etiam multi sine *Tossano* remige nauigare potuerunt. At diues est Papa. Deo laus, qui ut Abrahamum ^{Rom. 4. 13} heredem mundi esse voluit, ac ^{1. Tim. 4. 8.} pietati huius ^{Isai. 49. 23.} futurae vitae promissiones fecit: ita sponsam quoque suam Ecclesiam nequaquam perpetua paupertate tabescere, sed ^{regum ac Principum} nutritione in splendore quoque

que emergere, ac decenti opulentia cum
² Salomone affluere iussit, quo vires habe- *2. 1. Paral.*
 ret & exornandi diuini cultus, & fidei tu- *29. 25.*
 tandæ, & rebellium compescendorum, & *2. Paral. 1.*
 contumacium ^a intro cogendorum, & po- *15.*
 meriorum denique Christi ad extremos *a Luc. 14. 23*
 vsque Indos propagandorum. Quod non
 nescires tu, nisi ^b *Isaiam* Prophetam nesci- *b Isai. 49.*
 res. Sed diues est Papa: quomodo? Rapinif- *23.*
 ne aut sacrilegijs, quibus vestra plerorūq;
 mensæ radiant & laquearia fulgent. Mini-
 mē: sed bonis iusto titulo, donationis, em-
 ptionis, &c. acquisitis: quorum si tu sub
 simplici palliolo tuo partem aliquam ob-
 tinere posses, haud grauatē videreris acce-
 pturus. Sed pergo. Diues est Papa, quid tum?
 An propterea qui Catholicus fit, diuitijs
 inescatur? Bella ratiocinatio, similis isti al-
 teri: Christus in his terris obambulans,
^c non habebat, ubi caput reclinaret. Ergo nos *c Matib. 8.*
 qui pauperiores sumus, sinceriores Chri- *20.*
 stiani sumus. Profectō si paupertate certan-
 dum est, certandum quoque est afflictione
 & perpeffionibus: quibus cum multis vo-
 bis partibus superiores sint *Anabaptista*, &
 omnis generis facinorosi, in quos quotidie
 magistratus iustē vindicat, arundineam pla-
 nē te hastam in me vibrare *Tossane, vides.*

Plura huius generis ad rem apposita dici
 poterant. Sed ad finem festino, vbi coronis
 dis

dis locò me *Impostorè* vocas, qui Catholicè
de vxore detenta, & alijs perpeffionibus verba
dederim, quique magis ad blandiendum Pa-
pe, & piscationem auream, quam ad crucem
& martyria paratus sim. Dicamne, *Tossane,*
 virum te bonum, qui tam splendidè contra
 apertissimam veritatem mentiare? Aude-
 né negare, familiam meam integros aliquot
 menses *Heidelbergæ* detentam fuisse inui-
 tam? Auden' hoc negare? Quorsum igitur
 ego secunda vice nunc *Palatino Electori,*
 nūc *Senatui Ecclesiastico* supplicavi? Quo-
 rum tot nuncios mihi, tot sumptus feci?
 Quære ex ipsis, si lubet, Senatoribus, quo-
 ties misellam vxorem in rostra sua citarint,
 quoties ludificatam domum dimiserint. Ip-
 sum locum intuere, in quo cum sanis istius
 hominis pudefacta & consternata præ-
 metu respondere non posset, iam iam de
 deliquio periclitata, exire Senatu iussa
 est. *Sanctiorem Senatum* non in simulo, qui
 annuente Clementissimo Principe statim
 prima meis vice abeundi potestatem fecit.
 Remoras intelligo illas inferiores, quas
 Dei iudicio relinquo. Nunquid tibi adhuc
 impostor sum? Impostoris nomen tu tibi
 vindica, qui turpiter hominum saluti impo-
 nens, hæresin pro fide, toxicum pro pascu-
 is sceleratissime miseris instillas. De obtru-
 sis Pontifici *Palpis, falsus es.* De *piscatione*
aurea

aurea, iam redargui te, redarguetq; ampli-
 us, sicut adpromisit *Serarius*, Piscationis
 vestrae aureae aliquot documenta prolatu-
 rus. Tandem de Martyrijs perferendis quã
 comparatus sim, quid tu disceptas, homo
 vanissime, nunq̃ à me neque læsus, nec puo-
 cat^o, nec et vires meas expert^o. Deus saluta-
 ris constantie pater, si hunc, quo nunc sũ, a-
 nimum mihi confirmare (vt spero) digna-
 bitur, planè nihil recuso hæresin vestram
 vel sanguine meo condemnare. Sed video
 prolixior me in calumnijs tuis retundẽ-
 dis fuisse, quàm oportebat. Abrũpo igitur
 filum defensionis meae, teque seridò cohor-
 tor, alienae in posterum famae vt parcas, &
 qui nulla te iniuria laceßunt, quiescere si-
 nas : hæc verò quæ per nefas mihi impin-
 gere voluisti, in te legitimè retorta tecum
 tantisper coquas, donec ipso tempore plura
 & maiora innocentiae meae argumenta tibi
 tuisque innotescant. Vale Mogunt. 6. Ca-
 lend. Februar. M. DCII.

EPISTOLA II.

LVDOVICVS SCHWARTZ-
 maier à Schwartzenu, S. Cæl. Maiest.
 à Consilij.
 IVSTO BARONIO VETE-
 racastrensi S P. D.

AD religionem verè Catholicam & Or-
 thodoxam te accessisse, mi IVSTE, iam-
 P dudum